23ði Janúar 1834.

Lag: En nyfødt Sol i Østen gløder ꝛc.

Ef það í dag eg yrkja mætti
— yngri tíða — Húsbóndi minn!
afmæli þínu þig á kjætti,
þá fullrætist tilgángurinn;
Eg hef þér ei neinar fornir að flytja,
það fær eg þér óð :,:
með øllum þeim, sem hér inni sitja,
offra þér hljóð,
sem Evans með þér eru að bergja blóð. :|:

Velkominn sért með Víti og Riðjum
Vinur! í Bræðra kunnugt sjót,
Vel gángi þér að verðsla yðjum
við hvorgi þínum skeitir fót!
Hlæandi allt þér gángi í greipur,
gagn, yndi, ró; :,:
og reynist þér sem rígneglður keipur,
í róðri á sjó!
Þó er ecki þetta alt samt nóg; :,:

Að Agent verðir óska eg þegi
uppheſð hvor Víf þitt gérði að Frú,
eg óska heldur að þú megir
eignast svo gott og mikið bú:
sem Heilbuth, Hahn, og Hambro og Synir,
og Holm og hann Brún, :|:
Gottskálk og Súhr og Seggirnir hinir,
Salómon, Dúhn,
þín á rigni — þeirra gull alt — tún! :|:

Í krambúð þurfir koma aldreji
að kjassa upp gamlann sveita høld,
heldur að sumbli setast megir
við síðu lærðra framm á kvøld;
láta svo matinn í munna gánga,
á málvinum þín, :|:
því hjartað gleður að seðja svánga,
og svipta þá pín,
satt ef mælið, sotrið þið allir vin! :|:

Eg sé það verður eptir eingi,
óhræddur sannleik fram eg bar,
Húrra! Sivertsen lifi leingi
lukkusæll margann Janúar!
Vafinn ástfaðmi Vífs og Niðja,
um Veraldar ál, :|:
til heilla snúist øll þeirra iðja,
vort óska: er :mál!
Góðrar Konu, gleimum aldrei Skál!

Vïf tekur þátt í Vera kjörum
vil eg það og svo gángi enn,
hrópið nú Bræður, hjarta og vörum:
Húrra! Madame Sivertsen
lifi! með Maka í luckunnar armi,
þá ljómar nýtt vor, :|:
heil Móður þrycki hún börn sín að Barmi,
þeim blessist hvört spor!
Kætist af því Kallinn Fadir vor. :|:

Sigm. Sigurdsson